

PHÊ BÌNH (4)

Giáo Sư Thạc sĩ Trần Quang Đệ

(cựu Viện Trưởng Đại Học Saigon)

*

Giới thiệu “Hòn Vong Quốc” của Huỳnh Dung

*

Thật là tuyệt! Dùng lịch sử để tạo cho câu chuyện kỳ thú mà nói lên thảm trạng và nỗi lòng của người Việt thời vong quốc hiện tại, khiến cho người đọc thấm thía từng lời, xúc động từng câu.

Nhân vật trong truyện từ kẻ sĩ, giai nhân, đến anh hùng đều một lòng hy sinh cho công cuộc cứu quốc, đã làm những việc chọc trời khuấy nước, khiến cho ta vừa khoan khoái, vừa cảm nghe lòng ái quốc bùng dậy.

Huỳnh Dung quả có biệt tài, mà tôi nghĩ độc giả nào đã đọc «Mài Gươm Phục Quốc», khi đọc «Hòn Vong Quốc» phải công nhận giá trị độc đáo của hai tác phẩm này.

«Hòn Vong Quốc» tác giả xây dựng câu chuyện gồm bốn nhân vật lý tưởng hy sinh cho nhà cho nước, nhưng không kém lãng mạn đa tình. Điểm tuyệt diệu của tác phẩm này là ở chỗ đó! Bởi vì một quyển tiểu thuyết nào mà không đậm thêm chút tình ái thì không khác gì cây khô hết nhựa sống.

Tuy nhân vật trong truyện lãng mạn đa tình, nhưng lại là con người trọng đạo lý. Ví như Trường Giang mười năm sống chung với chị dâu trong vai trò chồng vợ, mà vẫn giữ được sự thanh khiết là một cái đạo đức hiếm có trên thế gian.

Điểm tôi thích nhất là chương sau cùng có cuộc trao đổi ý kiến giữa anh em Trường Sơn và Trường Giang về lòng ái quốc và bổn phận của người dân. Đây là một bài học mà tác giả có ý nhắc người đời.

Thật vậy! Quốc gia có giàu mạnh là do lòng dũng cảm và ý chí của dân tộc.

Nhân vật của Huỳnh Dung là nhân vật giữa nhân vật của Corneille và Racine.

Trương Lương là một gương mà người đời nên noi theo, nhưng mấy ai bỏ được tham vọng?

Kết cuộc rồi heo tác giả thì:

«Tình yêu có phép nhiệm màu, biến mái tranh nghèo thành lâu đài của hạnh phúc».

Tôi rất đồng ý với tác giả ở điểm này. Tất cả con người trên thế gian đều bôn ba trên đời để tìm «chân của hạnh phúc». Nhưng sự thật hạnh phúc ngay trước mắt, nơi mái nhà tranh, trên quê hương nghèo... Nơi nào ta tìm được tình yêu đậm ấm là có thể xây dựng được lâu đài hạnh phúc.

Xin tặng «Nhà văn ái quốc đa tình» hai câu thơ:

«Đời không tình ái đời vô nghĩa,
«Kiếp sống không yêu, kiếp sống thừa!

Đề kết luận về tác phẩm của Huỳnh Dung:

Không cần phải khen lời văn êm đẹp, câu chuyện hấp dẫn ly kỳ, nội nhậ tâm lòng ái quốc của một người đàn bà giữa xã hội vật chất Âu Mỹ này đủ làm cho chúng ta khâm phục và quý mến.

Trần Quang Đệ

(trích lời giới thiệu của Giáo Sư Viện Trưởng cho Mài Gươm Phục Quốc và Hòn Vong Quốc)

Lời giới thiệu trong tuyển tập «Tình»

Độc giả Việt Nam không còn lạ gì với nhà văn nữ Huỳnh Dung từ tác phẩm đầu tiên «Mài Gươm Phục Quốc» phát hành 1983 đã thành công rực rỡ và gây tiếng tăm trong làng văn.

Từ ấy đến nay tác giả cho ra đời hàng loạt các tác phẩm đầy giá trị như «Hòn Vong Quốc, Thiên Đường của Thy, LL12 nữ điệp viên, Song điệp LL12 và VT01, Giai Nhân & Đại Đế v.v...».

Huỳnh Dung là một tiểu thuyết gia, một chuyên gia sáng tác những câu chuyện trường thiên, một nhà văn đa tài, sáng tác nhiều thể tài khác nhau như: tiểu thuyết dã sử, tiểu thuyết chính trị tình cảm, tiểu thuyết trinh thám gián điệp...

Thiết tưởng 10 năm qua Huỳnh Dung được sự ủng hộ nồng nhiệt của độc giả bốn phương và những lời phê bình của các học giả, văn nhân, nhà báo, các bậc chân tu, hiền triết v.v... cũng xác định được cái thiên tài đa dạng của nhà văn này.

Điểm đặc biệt của Huỳnh Dung còn là nhà văn ái quốc. Từ tiểu thuyết đến văn thơ, từ câu chuyện dài thườn thượt 500-700 trang, đến câu thơ ngắn ngủi... đâu đâu cũng bàng bạc tình yêu nước thương nòi.

Tác phẩm này với 12 thiên tình diễm lệ, 12 câu chuyện ngắn, Song tác giả vốn là một chuyên gia viết tiểu thuyết, nên mặc dù viết câu chuyện ngắn cũng biến thành câu chuyện khá dài, lâm ly, gay cấn, bí hiểm... mà độc giả không thể nào không bị thu hút.

Tôi không muốn nói nhiều, xin dành cho độc giả cái thú trọn vẹn thưởng thức sáng tác của Huỳnh Dung

Trần Quang